

இளைய தலமுறையே இதோ வாங்கிக்கொள்
உன் வாழ்வுக் கான வாழும் கவசமும்.

வாழ்வின் மீ தான நம்பிக்கைதானே
மானுடம் கொள்ளும் உயிர் மச்சாகும்.

நாளைய காலம் நமக்கெனவாக
உன்னுள் எழுமதை உயிரினிலேற்று !
மனிதத்தை அழிப்பார் மடியினில் தீ யிடு.

போரே இல்லாப் பொழுது வரும் வரை
இறப்பு என்பது இல்லாதொழிந்திட
அமையியே மனித நியதியாகிட
நல்ல போர் தொடர்நீ யே பொருதிடு
பொல்லாப் போரிடும் மனித எதிரிகள் ஒழியவே.
இப் போரினில் மடியினும் பொசுக்கிடு தீ மையை.

குறையிலா வளங்கள் குவிந்ததிப்பமி
சுரியன் தரும் ஒளி சூழன்றாடும் காற்று
உலகத்தின் பசி மடிய பிழைத்தாய் தரும் உணவு
இவை எல்லாம் தனித்தவரதும் சொத்தாமெனில்
தகர்த்திடு அந்நீ சரணை.
அனாதையும் நம் பொதுவாடமை.

